

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvscvla Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis

Marca, Pierre de

Parisiis, 1681

Capvt VII. De Concilio Carthaginensi quarto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14704

pauperes qui agros vel prædia comparaverint post ordinationem, Ecclesiæ illa conferant, omissus est à Dionysio in recensendis canonibus Concilii hujus sub Cæsario & Attico Coss. quia confirmatus cum fuisset à Concilio sexto, eum eo loco retulit, nempe canone xxxii. & abstinuit ab eo repetendo in actis Concilii tertii.

CAPUT VII.

De Concilio Carthagenensi quarto.

I. SEQUITUR in veteri collectione Concilium Carthagenense quartum, habitum Honorio August. I V. & Euty-chiano Coss. sexto Idus Novembris, anno scilicet trecentesimo nonagesimo octavo, quod repudiandum esse Iustellus edicit, & plerique cum ipso sectarii, nec ullam fidem adhibendam canonibus centum & quatuor qui huic Concilio adscribuntur. Quam fiduciam ex eo desumunt quòd nec Dionysius nec Ferrandus hujus Concilii meminere, ejusque prima mentio apud Isidorum Mercatorem habeatur, qui mercibus minùs vendibilibus compilationem suam suffercit, in quarum fascem Concilium istud ferè compingunt.

II. Sed

II. Sed si veteris collectionis auctoritas illis affulisset, non dubito quin gradu cessuri fuissent, & obviis ulnis amplexuri tam religiosum antiquitatis Ecclesiasticæ monumentum, quod ætatem illam & dicendi caractere & rebus ipsis decisivè omnino redolet. Quippe in examine Episcopi, præter Marcionis, Pauli Samosatani, Arii, & Apollinaris dogmata, quæ inibi confodiuntur, licet tacito eorum nomine, ab Episcopo exigitur professio contraria hæresibus tunc vigentibus, nempe ut novi & veteris testamenti eundem credat auctorem. quod est contra Manichæos. Ut credat hujus, quam gestamus, & non alterius carnis resurrectionem. quod est contra pullulantes tunc Origenistas. Quæritur ab eo si nuptias non improbet, si secunda matrimonia non damnet, si carnum perceptionem non culpet, si pœnitentibus reconciliatis communicet. quod est contra Novatianos & Priscillianistas. Si in baptismo tam originale peccatum quàm quæ voluntate admissa sunt dimittantur. quod ad Cælestii dogma pertinet, nondum planè detecto Pelagianæ hæresis veneno: de qua non tacuissent patres, si hac ætate erupisset. Vnde patet hujus Concilii veritas & antiquitas. Hoc autem in Concilio ordina-

tionum celebrandarum mysteria explicantur, ordinum & graduum in Ecclesia discrimina & ministeria panduntur. Non omittuntur viduarum & sanctimonialium consecrationes ac munia, & sponsarum benedictiones. Episcopis præterea & clericis morum regulæ præscribuntur, quimò & laicis, juxta quas vitam instituere debeant, Vt Christianæ ethices compendium hoc Concilio contineri non immeritò dixeris. Ex præfatione discimus habitum Carthagine sub Aurelio. quod ipsæ quoque subscriptiones Episcoporum testantur, Aurelii, Donatiani, & sancti Augustini Hipponensis.

III. Tempus celebrate Concilii incidit, ut dicebam, in sextum Idus Novembris, Consulibus Honorio Augusto IV. & Eutrichiano. Post eorum consulatum aliud habitum est Carthaginense Concilium quinto Kalendas Maias, scilicet anno sequenti trecentesimo nonagesimo nono, in quo legatio decreta ad Imperatores ut lege caverent ne quis ab Ecclesiis ad eas confugiens abstraheret. Ejus meminit Dionysius, omisso priore. Nec silentii poenâ sustinere debet ille, nec præteritione quoque sua censendus est damnasse Concilium nostrum. Eandem ob causam præterivit in collectione sua hanc synodum

qua duas habitas sub Grato & Genetlio: quoniam collectio vetus eas integras complexa cum esset, non erat quod Dionysius eas iterum ad suam curam revocaret. Quod de ceteris, quas ille commemorat, dici non potest: quoniam vel omiffæ penitus erant in collectione veteri, illæ nempe quæ canones non ediderant, aut aliarum canones ordine diverso resensiti vel etiam imminuti erant, ut novam operam requirere viderentur. quod in hac dissertatione nostra satis manifestè ostenditur.

IV. Præterea Concilii istius quarti ratio & institutum, cum ad reconditam disciplinam ordinum sacrorum explanandam & ad mores informandos pertineret potius quam ad externam dispositionem judiciariamque trituram, de qua in aliis Conciliis statuitur, Dionysius existimavit non esse quod illud suæ collectioni adjungeret, præsertim cum satis priore illa & antiqua vulgatum esset.

V. Sanè de Ferrando dubitandum non est quin sciens & consultò, ob superiorem rationem, non meminerit hujus Concilii in sua breviatione canonum, ut dixi superius; utpote qui Concilii Carthaginensis habiti anno ccccxviii. titulos cum laudet, eos tamen qui ab eo de gra-

tia Dei editi sunt prætermittat, quoniam ad fidem, non autem ad disciplinam ecclesiasticam, pertinent. quos tamen Dionysius non omisit, ut nobis integrum Concilium proponeret.

C A P V T VIII.

De Concilio Carthagenesi quinto.

I. **C**ONCILIUM quintum in collectione veteri est illud quod habitum fuit post consulatum Flavii Stiliconis, xiv. Kalendas Iulias, id est, anno quadringentesimo primo: cui adjuncti sunt quoque canones synodi habitæ Vincentio & Flavito Consulibus, Idibus Septembris ejusdem anni. Concilii prioris præfatio extat integra in collectione Dionysii: quæ quidem suo loco posita est in editione Latina & Græca Parisiensi codicis canonum Africanorum; quæ perverso ordine posita fuerat in editione Moguntina, nempe ante canones Concilii tertii Cæsario & Attico Coss.

II. Præcipua hujus synodi cura fuit ut legatio decerneretur ad transmarinas partes, tum ad sedem apostolicam, tum ad Imperatores, ut Ecclesiæ Africanæ necessitatibus subveniretur. Ac primò cum